

Povolání rybářů

Asi všichni známe pohádku o zlaté rybce.

Existuje však i **příběh o zlatém rybáři.**

Zlatý rybář stojí na břehu jezera plného špinavé vody. Nahodí a uloví rybku. Ta je z toho celá ustrašená a ptá se:

„Sníš mě?“

„Ne,“ odpovídá rybář.

„Tak mě prodáš?“

„Neprodám tě.“

„No a co se mnou tedy bude?“

„Dám ti svobodu. Můžeš si vybrat. Buď tě vrátím zpět, nebo tě přenesu do velikého krásného moře, kde můžeš navěky šťastně žít.“

„A co za to budeš chtít?“

„Mou odměnou bude radost, že jsem ti pomohl, že jsem tě zachránil.“

Asi už tušíte, že tím špinavým jezerem je náš svět. Svět poznamenaný lidskou slabostí a hříchem.

Veliké krásné moře je život s Bohem.

A těmi zlatými rybáři máme být my – pokřtění lidé, od chvíle, kdy jsme objevili víru a radost z duchovního života.

K výbavě rybářů patří různé věci. Například síť.

Kardinál Špidlík říká, že síť, kterou se loví duše pro Boha, je modlitba.

Uvádí k tomu tento příběh:

Jednou za knězem přišla žena s trápením: „Mám syna, denně s ním mluvím o Bohu, ale on mě neposlouchá. Pořád nevěří!“ „Tak zkuste o synovi mluvit s Bohem,“ poradil paní kněz. Trvalo to delší dobu, ale nakonec paní přišla a děkovala, její syn se vrátil k Bohu a ona byla zase šťastná.

Patří k tomu i myšlenka Matky Terezy, která říká: „**Než promluvíš k člověku, naslouchej Bohu.**“

Další z výbavy zlatého rybáře je návnada.

Tou je dobrý život prožívaný v Boží blízkosti. Kardinál Špidlík

to připomíná příkladem ruského světce Serafima Svarovského.

Byl to poustevník a říká se, že v době napoleonských válek strávil tisíc nocí na velkém kameni, kde se modlil za padlé a trpící té doby.

Tu k němu začali přicházet lidé ze širokého okolí a prosili o modlitbu, požehnání, o radu. Přišel i profesor teologie a pohoršil se: „Co tu hledají u člověka, který nemá žádné vzdělání?“ Serafim pokorně odpověděl: „Všechno lidé ve městech mají, ale nemají vnitřní pokoj a klid. Opatřete si pokoj, a budou i okolo vás tisíce posluchačů.“

Poslední co bych zmínil z výbavy rybáře, je prut.

Takovým prutem je pomocná ruka podaná z lásky a s láskou.

Je to mocný nástroj, který může přinést veliké dobro. Jen překonat lenost či ostych a začít ho používat. V jedné obci vykonali lidé z kostela sbírku. A že ji věnují někomu potřebnému. Hledali a zjistili, že nejpotřebnější je člověk, který do kostela nechodil. Není jeden z nás, ale pomůžeme mu. Přinesli mu tedy peníze. Jaké bylo jejich překvapení, když jim za nějaký čas přišel poděkovat. Nejen za dar peněz, ale také za dar víry, ke které mu jejich laskavá pomoc otevřela cestu.

Na závěr bych zmínil ještě jednu vlastnost, kterou by rybář neměl postrádat. Tou je pozornost, všímavost ke zvědavé rybce.

Přijít do kostela je nesmírně těžké. Pokud nemáte uvnitř kamaráda, který vás přivítá, který se na vás usměje a sedne si s vámi, jste jako vetřelci v cizím prostředí. Jako ryba na suchu. A takový všímavý člověk, který pozdraví a nabídne nové tváři uvedení do farního společenství, je veliký poklad. Kéž by takových pokladů byly kostely plné.

Poslání rybářů lidí je veliké a vznešené. Uvádět do nového života.

Pán Ježíš si k tomu vyvolil prosté a slabé lidi. Víme, že ho opustili, zapřeli, ale přesto jim svěřil tento úkol. Nestojí totiž jen na jejich schopnostech, ale také na Boží milosti.

Rybář není nikdy sám. Vždy je s ním Kristus a celé nebe.

Přeji vám, abyste byli dobří zlatí rybáři a objevili velikou radost, kterou přináší Kristovo rybaření.